

Palágyi László

alkalmazkodás

gurul émyeg a világ a gombolyag
kuszán fonódnak
szálai az ingoványos végtelenbe
s csak véletlen ha azt hinnéd
hogy rímelnék egymásra
vagy hogy gondtalanok a gondolatok
talán légy te is egy könnyelműen
összekapott gombolyag
és talán jó időben szakadsz szét
mint világot-majmoló madzaggolyó
s ha futva nőni kezdene
egy szálad lehet hogy csupán
pár pillanatig éreznél fájdalmat
mert oly messzire szaladna tőled
hogy igazán már nem is te lennél
mindenesetre
nem kellenek a dölyfös
összefüggések akkor már inkább
a nagybetűs Semmibe burkolóznék
kissé szúrós takaró a meztelen
bőrnek de sok cigarettával
elviselhető az éhség

Valóságos gondtalanság

Kétségtelenül sodort gondtalanságba ez a ködös tekintetű,
ébredő délelőtt. A házak kötelességtudóan füstölögnek,
szennyesen lélegzik a város.

Minden kézzelfogható és szemérmetlen,
egymásnak ismeretlen hangok ütköznek,
de óvatosan szomorkodó, céltalan mollokká,
és hősködő, pofonegyszerű dúrokká zajlanak!
Egymástól idegen szavak egy töbe fakadnak,
és mint imára kulcsolt kezek tevődnek össze
mellék és főmondatokká!
Meztelenül játszik és ízlel a nyelv a hangok
és a szavak szoros értelmében.

Szabadok a versek, nem imádok faragott rímeket,
s míg e verssel vajúdom, délre ébred a reggel.